

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per
Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum,
quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia
Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1720

Quæst. 296. In qua quantitate & quando præstanta dos stupratæ, ubi ad
eam præstandam tenetur stuprator.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73982](#)

scandala, & mali exitus, Sanch. l. c. n. 9. § 10. De cætero etiam circa talē promissionē teneri stupratorē, ex speciali loco unum quorundam iure cogi defloratam p̄cē ducere, testatur Lauterb. l. c. §. 42. Sic etiam, si stuprator bona non habeat, parentes illius ad dorandam defloratam non tenentur, sed ipse deflorator tenetur eam ducere, si de cætero non sit valde disparis conditionis. Extra quos casus tenebitur, puellam à se corruptam dotare, si cum puellæ parentes duci, aut ipsa puella ducere nolint, ut contra Boich. u. c. pervenit. n. 3. & Haunoldum l. c. n. 590. Salicetus l. c. num. 3. Menoch. de arb. c. 228. n. 19. Farin. cit. q. 147. n. 105. Gonz. m. c. 1. b. t. n. 7. Clarus cit. num. 3. quod ipsum admittit Haunold. si puella habeat causam justam recusandi matrimonium cum stupratorē; multoque magis hic tenebitur dorare puellam, si eam ducere nequit, quia est in factis Ordinibus, vel alio impedimento impeditus, Mol. l. c. d. 104. n. 9. Wiesn. b. t. n. 25. idque indubitate, ubi puella ignoravit, stupratorē inhabilem esse ad contrahendum secum matrimonium, Haunold. l. c. num. 589. Secus esse dicens, si puella seducta id non ignoravit.

Quæst. 296. In qua quantitate, & quando præstanta dos stuprata, ubi ad eam præstandam tenetur stuprator?

1. R Esp. Ad primum: Quantitas dotis in p̄nam præstanta arbitrio Judicis (ante cuius sententiam ad eam præstandam non tenetur stuprator) committitur, qui eam ex conditione & qualitate constitutata estimare debet, cūn tam puellæ divites & illustres, quām humili loco natæ, & pauperculæ honesta dotandæ sint, Arg. L. 7. c. de inc. nupt. Carpz. pr. crim. q. 68. n. 57. Berlich. l. concil. 38. n. 77. ut ei dos tanta assignetur ex bonis stupratoris, quantum virgines ejusdem qualitatis accipere solent in dotem, Abb. in c. 1. b. t. n. 3. Mol. l. c. d. 104. n. 9. Farin. cit. q. 147. n. 112. & ut plurimū, quantum pater stuprata ei datus fuisset, Lauterb. §. 43. quin & si stuprator illam ducere nequit in uxorem, eo, quod si in factis constitutus, vel conjugatus, vel mulier sit disparis conditionis, tenetur stuprator dotem tantam dare, quanta ei necessaria, ut æquè bene nubere possit, ac si corrupta non esset, quia illi compensare debet, quod eam non ducat, tradunt Mol. l. c. Farin. l. c. num. 107. § 112. Pith. n. 42, unde etiam in ordine ad hoc tantum superaddere tenetur stuprator doti, quantum habitura fuisset à patre, Covar. de sponsal. p. 2. c. 6. §. 8. n. 15. Lessl. l. c. c. 10. n. 11. Et hæc, licet stuprator aliam in matrimonium duxerit, vel plures cum stuprata postmodum rem habuerint, ita, ut primus stuprator non liberetur à tali dotatione, Carpz. f. F. p. 4. c. 27. def. 3. Berlich. & alii apud Lauterb.

2. Resp. Ad secundum: Quod spectat ad actualem solutionem dotis, communior habet, quod non differenda ad tempus, quo corrupta contrahit matrimonium, quod alias dos supponit, sed præstanta statim post delictum, Arg. L. unic. c. de raptor. virg. §. 1. vers. five maritum nolentes, quia datio dotis est pena stupri, & satisfactio, quæ sententiâ latâ quamprimum executioni mandanda, ita, ut etiam stuprata matrimonium non supervixerit, jus tamen dotem exigendi ad illius hæredes transmittatur, & sic non est propriè, sed intentionaliter dos, ita Carpz. cit. q. 68. n. 32. Bardili. d. de satisfactio- ne stupri. c. 3. m. 3. n. 20. Haunold. tr. 2. n. 586.

Bajard. ad Clar. §. suprum. n. 74. Stryck, Berlich. & alii, quos citat & lequitur Lauterb. §. 45.

Quæst. 297. Qualiter procedendum, dum stuprator negat dotem debitam, aut etiam afferat, se non invenisse virginem?

1. R Esp. Ad primum: Si convictus vel confessus de violatione illius abnuat eam dotare, deflorata immittenda in bona stupratoris, Lauterb. §. 46. cum Carpz. Sic etiam vim passam ex bonis stupratoris, sive fustigati, sive morte affecti dorandum, afferit Brunnem. Jurispr. Eccles. L. 2. c. 6. 18. §. 27.

2. Resp. Ad secundum: Si stuprator afferat, non esse à se devirginatam, sed antecedenter jam ab alio, adeoque commissam à se simplicem fornicationem, eidem incumbit probatio, quia fortior presumptio militat contra eum; cum honestas in puellis & mulieribus non solum splendidis, sed etiam in humilibus & pauperculis presumatur, donec contrarium probetur, arg. L. 7. c. de inc. mpt. Masc. de prob. vol. 3. concil. 1410. Mev. p. 3. decis. 73. n. 6. idemque est, dum stuprator negat, deceptio- nem intervenisse, & puella affirmat, presumptio stat pro puella, eo, quod talis deceptio frequentius contingat, Haunold. l. c. n. 585. multumque fidei querelæ stuprata tribuatur, ut Lauterb. §. 38. ex Carpz.

Quæst. 298. Quas præterea obligatio- nes incurrat stuprator?

R Esp. Præter dotationem & penas, §. 4. Inf. de publ. jud. quæ hodie pro ratione circumstantiarum sunt, vel carceris, vel relegationis, & quandoque fustigationis, dum v. g. quis illostrum loco natam, vel inebriatam, aut dormientem, vel sive custodiæ creditam stupravit, ut Carpz. f. Fend. p. 4. c. 25. defens. 1. præterque sumptus puerperi stuprator confessus stuprum incurrit onus, & obligationem alendi infantem; ita generaliter Lauterb. l. c. §. 47. citatis alii: Verum id melius distinguendum & limitandum; ita ut, si parentes de præbendis alimentis proli ex stupro, vel alio illegitimo conubiu procreata convenerint, standum sit huic conventioni; spectato vero jure communī, hæc primò triennio à matre, & deinceps à stupratore, seu patre alimentanda. Gl. in c. fn. de convers. infidel. v. post triennium. his verbis: Mater alit puerum trimum, trimoq; minorem, majorem trimo pascere patris erit; Covar. p. 2. de sponsal. c. 8. §. 6. n. 13. Lessl. l. c. 10. n. 42. Antonell. de temp. legal. L. 2. c. 58. n. 2. Barb. m. c. cum haberet, de eo, qui duxit in matrimonium. in Selellis. num. 1. congestis alii; quod ipsum quod ad matrem illegitimi de alimentis laeti sunt, de aliis vero impensis, v. g. faciens in vestitum, habitationem &c. quod etiam à patre ei præstandis intelligendum, volunt Barb. l. c. n. 2. Brunnem. in L. nec filium. C. de pat. potest. Mol. tr. 2. d. 168. num. 11. Colerus apud Berlich. concil. præl. p. 4. concil. 38. n. 41. dicens sic pronunciatum à celeberrimis JCTis. Quod si mater propter infirmitatem, vel etiam nobilitatem proli lactandæ vacare non possit, etiam expensis partis conducendam nutricem, tradit Surdus de aliment. tit. 1. q. 14. n. 8. Si vero pater ob paupertatem alere nequiret prolem, ea alenda per matrem, utpote quæ per c. cum haberet. prolem alere tenetur una cum patre, non quidem conjunctivè, sed successivè, nimis patre deficiente, Barb. l. c. n. 7. & in